

Riskvilligt kapital

Regeringens proposition om inrättandet av en AP-fond med syfte att svara för näringslivets försörjning med riskvilligt kapital, tillgodoser i väsentliga delar vad TCO tillstyrkte i sitt yttrande över utredningen.

Fondens startkapital blir 500 miljoner kr och någon gräns för inköp av aktier i ett och samma företag har inte satts. Såväl LO som TCO blir representerade i fondens styrelse — LO med tre representanter och TCO med två.

TCO:s ordförande Lennart Bodström har redan uttryckt sin tillfredsställelse över regeringens förslag. Det finns alltså en bred löntagaruppslutning bakom förslaget.

MOTIVERAT

TCO kräver, att tjänstemannasidan och arbetsgivarsidan på den offentliga sektorn får var sin representant i Arbetsdomstolen. Nu har tjänstemännen en ledamot, om det är ett tjänstemannamål, men endast då. De sex ledamöterna i Arbetsdomstolen företräder LO och Arbetsgivareförbundet, två vardera, samt två experter, som inte företräder någondera parten. Utöver de sex finns en sakkunnig som ordförande.

TCO-kravet förefaller väl motiverat.

Ledarstick i Arbetet

Politiska prisstopp

Vårt röda kabinett

Strypgrepp mot skolor

Ledarrubriker i Svenska Dagbladet lördagen den 17 mars, avd det mörknar över vägen

Gick det för Rudbeckius, så går det för oss!

Ledare i Vestmanlands Läns Tidning

LO-TCO-KF

slagpåsar som slår tillbaka

Ledarrubrik i tidningen Vi

Barnmorskas fru födde en pojke

Trespaltig förstasidesrubrik i Wermlands-Tidningen

TYCKT

TRYCK

Motstånd mot Privattjänstemannakartellen

Motståndet mot en vidgad samverkan över hela privattjänstemannafältet synes mest komma från en del mindre grupper inom TCO, kommenterar SIF:s tidskrift *Ansvar* debatten om förslaget till en privattjänstemannakartell (PTK) där förbund från TCO och SACO skulle ingå.

De visar med detta bara att de ingenting lärt under gångna årtionden utan tror att det fortfarande går att plocka egna russin ur kakan.

Den aktivitet som visats på olika områden under den senaste tiden måste på sikt innebära att olika tjänstemannagrupper kommer varandra ännu närmare och därmed blir mogna att bilda gemensamma organisationer både på förbunds- och centralorganisationsplanet. Det kommer att bli billigare och rationellare men framför allt får därmed tjänstemännen verkliga möjligheter att komma till tals i samhällsdebatten. En tjänstemannarörelse på över en miljon medlemmar kan inte nonchaleras, politiskt obunden som den självfallet kommer att bli.

Bankmannaförbundets tidning *Bankvärlden* har en annan uppfattning om förslaget till Privattjänstemannakartell:

Hans (Seregards) utkast till en ny konstitution är anmärkningsvärt ur många synpunkter. Vad han strävar mot är en Privattjänstemannakartell (PTK), där förpliktelserna till huvudorganisationen TCO helt klipps av. Alla TCO:s 11 privattjänstemannaförbund skulle genom tvingande regler tillhöra kartellen, till vilken också en del SACO-förbund avses få tillträde. Drivfjäders bakom Seregards förslag är inte så svår att spåra — det enda som förvånar är att han inte direkt säger ut att vad det här rör sig om är en ren utbrytning ur TCO. Kartellen skulle ju enligt förslagsställarna ha egen styrelse, representantskap och stämma, egna avgifter och strejkfonder, eget kansli med anställd personal och — efter särskilt beslut — också heltidsanställd ordförande.

På det interna planet skulle kartellen innebära, att de medelstora och mindre förbunden vackert fick dansa efter SIF:s och medspelares pipa. Visserligen finns en »morotsparagraf» intagen i stadgarna av den innebörden att Privattjänstemannakartellen inte skulle ha rätt att träffa för organisationerna bindande avtal. Men den bestämmelsen måste bli av måttligt värde, eftersom förhandlingsutrymmet på privattjänstemannaområdet skulle fastställas av en delegation, där den totala beslutanderätten kommer att ligga hos de tre »jättarna» inom kartellen med representanten för SACO-förbundet som lydigt redskap.

SBmf:s 1:e ombudsman Lennart Lundgren har tidigt motsatt sig det Seregardska förslaget och med förbundsstyrelsens fulla stöd lagt fram ett eget detaljerat stadgeutkast till ny konstitution för TCO-P, där en av huvudtankgångarna är att kommitténs ställning som ett organ under huvudorganisationen inte får brytas. Hans förslag fick omedelbart anslutning från FTF, sedermera också från andra privattjänstemannaförbund.

Vilseledande information från SAF

SAF:s annonsbilaga ger en grovt felaktig bild av företagens skattebelastning och vinstsituation. Vinstutvecklingen har varit god och i internationell jämförelse är de svenska företagen mycket skattegynnade, skriver *Arbete*.

Annonsbilagan är vilseledande. Därför ger den heller ingen motivering för löntagarorganisationerna att avstå från löneökningar. Som start för avtalsrörelsen är annonsbilagan helt absurd.

Får vi några löneökningar, tillfrågas Arbetsgivarförbundets direktör Curt-Steffan Giesecke, i en annonsbilaga till söndagens kvällstidning. Med denna annonsatsning på 600 000 kronor vill SAF försöka övertyga oss om att det inte finns något utrymme för löneökningar. Företagen är redan så betungade av att betala pensionsförmånerna, som bestämdes i den senaste avtalsrörelsen, av ökade statliga pålagor och av en viss ofrånkomlig löneglidning.

Hela bilagan ska ge bilden av ett näringsliv, som »bokstavligen varje dag måste kämpa för sin existens». Giesecke vill inte gå med på att vinstläget påtagligt förbättrats under 1972. Han kan hänvisa till att vinststatistiken ännu inte är definitivt klar. Men enligt de beräkningar som gjorts inom Skandinaviska Enskilda Banken har det skett en markant uppgång under 1972, som säkerligen kommer att fortsätta under detta år, vilket orderingen och den outnyttjade kapaciteten ger besked om.

Det är också en grovt felaktig bild, som ges av företagens stora skattebelastning. TCO:s skattegrupp visar mycket övertygande att svenska företag befinner sig i en fördelaktig situation, att »den svenska bolagsbeskattningen vid en internationell jämförelse måste betecknas som liberal». Det gäller också i fråga om arbetsgivaravgiften, som Giesecke vill ha bort men samtidigt alltså använder för att argumentera mot lönehöjningar.